

tager Hensyn til det Indtryk, man faar af de om den Paagjældende indkomne Erklæring, end til en formel Opfyldelse af det bestemte Forlangende, at vedkommende Kommunalbestyrelse skal have afgivet en positiv Erklæring. I den Anledning kan jeg kun henvise til, at det staar ganske rigtig i det ærede Medlems og Udvalgets Betænkning, men ikke noget andet Sted, og dermed kan det virkelig ikke blive Sædvane. Jeg har udtrykkelig fremhævet, at i Landsthingets Betænkning staar der ganske det Modsatte; der staar nemlig, at man brød sig ikke om disse private Mænds Erklæringer — det var ialtsald ikke tilstrækkeligt — selv om de suppleredes ved en Erklæring fra Overpræsidenten; nei, man vilde have Kommunalbestyrelsens positive Erklæring for, at den Paagjældende anbefales til at opnaa den Gunst, han søger. Mod det ærede Medlems meget ivrige Blædering af Sagen maa jeg bestemt paastaa dette. Og hvad endelig Spørgsmaalet angaar, hvorvidt det er grundlovmæssigt og hensigtsmæssigt, at man her i Thinget i Lovforslag af den Natur, og som ere komne fra det andet Thing, indsætter nye Mænd, da er min Opfattelse af dette Forhold den, at jeg ganske bestemt baade af juridiske og af Hensigtsmæssigheds Hensyn maa modsætte mig dette. Det vilde efter min Mening medføre, at disse Lovforslag kom til at undergaa en meget besværlig og besynderlig Behandling. Det vilde ikke mangle, at jo adskillige af de ikke faa Ansøgere, som hvert Aar ikke optages paa Lovforslaget, vilde henvende sig til Folkethinget om at blive hjulpe alligevel. Det vilde lede til, at vi fik Vædringsforslag, som saa skulde behandles, og med Hensyn til hvilke der saa indhentes Dplysninger, som ikke vilde komme saa hurtig, som det ærede Medlem tror; det vilde forhale Hovedsagens Behandling og i høi Grad besværliggjøre den. Jeg skal endnu kun bemærke, at jeg for mit Vedkommende ikke tror, at Anhydningerne af Utilfredshed og Mistillid med vedkommende Retsbetjent ere begrundede. Det er ikke saa let at skaffe de Dplysninger, som skulle staffles tilveie, naar den paagjældende Ansøger — hvad tidt er Tilfældet — er desorienteret og ubevandret i at skaffe Slikt tilveie; der kan let gaa længere Tid, end man forestiller sig, naar man staar udenfor Sagen, og der behøver ikke at være manglende god Villie hos den paagjælberde Embedsmand til at fremme Sagen. Jeg skal hermed slutte, idet jeg for mit Vedkommende bestemt fraraader Vedtagelsen af det stillede Vædringsforslag, baade af den Grund, at Andragendet er ligefrem for sildig indkommet,

at den paagjældende Andrager ikke har opfyldt de Betingelser, som fordrer, for at Indfødsret kan meddeles ham, og af Hensyn til, at det er i sig selv fra et juridisk og Hensigtsmæssighedsstandpunkt forkasteligt, at der ved Sagens 2den Behandling indbringes Forslag om nye Mænd, som ikke ere optagne i Lovforslaget fra Begyndelsen af eller underkastede nogen Bedømmelse i Landsthinget. Det vil lede til Konsekvenser, som ville vise sig at være overmaade skadelige.

R. Nielsen: Jeg kan ikke se, at disse Konsekvenser ville være af væsentlig Betydning, naar den høitærede Minister dog ikke lader os vide, hvilke Dplysninger der manglede, sammenholdt med hans eget Cirkulære af 23de Juni 1879. Vi kunde ikke se rettere, end at de vare tilstede; men for ikke at gjøre den høitærede Minister Uret med Hensyn til Datoen, vare vi saa høflige at spørge og bede om at faae at vide, hvornaar de vare indkomne. Dertil svarede den høitærede Minister: De Datoer, under hvilke Anhydninger om Indfødsrets Meddelelse eller de i Anledning af samme forlangte yderligere Dplysninger og Erklæringer ere afsendte fra vedkommende stedlige Myndighed og modtagne i Ministeriet, ere Momenter af saa ringe Interesse, at Ministeriet ikke pleier at fæste sin Opmærksomhed derpaa. Dengang fæstede den høitærede Minister ikke Opmærksomheden derpaa, men nu synes han saa meget desto stærkere at gjøre det. Jeg skal nu, for ikke at forlænge Debatten, i Modsatning til den høitærede Minister anbefale at stemme for det Vædringsforslag, som er stillet af Udvalget. Naar det hedder sig, at det er forkasteligt ved 2den Behandling, at fremsætte dette Forslag, saaledes som vi nu hørte fra den høitærede Minister, vil jeg tillade mig at spørge, hvorfor vi ikke fik dette at vide, da der var Tale om den lille Pige, som den ærede Ordfører sidst nævnte.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg skal svare det ærede Medlem om de Dplysninger, jeg søgte i mit Brev af 4de September. Jeg har udtalt det tidligere, men, begrundet maaffe paa min Stemmes Uklarhed, har det ærede Medlem ikke hørt det, nemlig at de Dplysninger, vi søgte, var en Redegjørelse for, hvad der havde foranlediget de to Medlemmer af Byraadet, som svarede Nei, til at give dette Svar, og hvorfor de ikke vilde give en anbefalende Erklæring. Det mente vi maatte være oplysende for Sagens Afgjørelse, og det var det, vi forlangte oplyst.